

detud ei saanud. Kaks aastat pärast seda, kui Tallinna Raekohtu liikid Wolmariis, teiste Västimaalinnade seltsis, Issanda surnukscha püha „rõõmsa joogiga” lõpetasid, tallitas seefama Raekohus juba ewangelikul meeles oma ülewaatamise ametit, linna „Musta munkade” kloostres. Lühikuu lõpus, aastal 1524 olidad Dominili mungad Heermeistre juures saebtust töötnud, et nemad omast kloostrest välja aetud oleksid. Selle peale vastas Tallinna Raekohus: „Qui meie nüüd, meile isearalisest armust luulutatud Jumalasõnast wale õpetajaid nende wiljast õra tunnid oleme, oleme meie neid esitels oma kohuse poolest mõni ford heaga, ja kui see ei aitanud, tõega uoominud, et nemad oma pahandawat, Jumalast lahutatud elu ja oma eljutavat õpetust ja teisi tahjulikusi tegusi maha jätafsid, mida nemad siin Teie Würstliku Armuise linna priiduse ja õiguse tahjult ja üleüldise hea elusorra häävituseks kaua aega kergel meeles pidanud on, ja et nemad püha Ewangeliumi ilma ühegi inimestest välja arvatud lihata, selgest ja puhtast kuulutatid; aga nemad ei ole seda mitte kuulda võtnud, vaid tuulde saatnud. Ja nemad on õigest kuulutatud Jumala sõna Ketsrite efsitusels ja Kuradi õpetusets soimanud. Sellest on siis siin palju erakondlikeku liustu ja tuli töösid,

nenda et meie oma õpetajaid mässamise waigistamiseks nende juure kloostressie saatnud oleme, üksteisega jumaliku firja põhjusel seletama ja läbi katsuma, selles õigus ehi sellse ülekokhus oleks. Aga nimetatud mungad ei ole ühegi asjaolekusel walmis olnud, on enast oma peaga, Paapstiga ja tema waimuliku õigustega vabandanud, kuid neile keelatud oleks, keslegiga usu üle jumalikust firjast waelda; nemad peatidisid seda asja tulewa Ekonjiliumi hooleks jätkma. Ja kui meie nende kangesaelsest waimust aru saanud oleme, mislega nemad foguduses püha waimu ja Jumala sõna tõe selge valguse vasta panewad, oleme meie nende jutluse ametit ja salalikku tallitust mida nemad ühegi firja peale põhjustada ei wõi, foguduses õra keelanud.”

Mungad püüdsid täll õgapidi salamahti selle keelu vasta teha, landisid sa kloostre wara kõrvale ja sundisid sellega Raekoht, kloostre wrandust üleswõtma ja kallimaid asju Raekohtu varjule wiima, aga nende aeg oli täis ja nende wõimus oli lõppenud. Puhos Ewangeliumi õpetus oli kõitis linnas wõitu saanud ja munkade wästabupanemist ei saanud kuidagi enam fallitud. Wägivälba ega ülekokhet ei saanud neile tehtud, aga Raekohus oli omale oma kristliku walitsuse kohust mrele tuletanud ja sundis munkasi sedawiisi elama,